

den gaar ud paa at lære Drengene at manøvrere med Vaade, fuge Mad og overhovedet paa denne Waade forberede dem til at gøre Tjeneste som Skibsdrengene om Bord. Det er bekendt nok, at man andre Steder har Skoler med det Formaal at uddanne Skibsdrengene. Det er Tilfældet i Norge, tror jeg, og det er ogsaa Tilfældet flere Steder i Tyskland. Disse Skoler anbringes der i de store Havnesteder, og det er vistnok ogsaa Forholdet, at de faa Understøttelse af Staten. Det er der dog ikke Spørgsmaal om her, thi her er der ikke Tale om en Skole for hele Landet, men kun om en lille Skole paa Fjans, som i høj Grad maa have en lokal Karakter. Det ærede Medlem, der har stillet Forslaget, siger, at der i Sommer har været ikke faa Elever. Det er jo en Støns- sag, der har været 8, og i November var der 2. Naar man tager Hensyn til, at den vedkommende Gjer af Skolen selv har anført, at Fjans med den Flaade, der hører hjemme der, vil bruge aarlig omtrent 100 Skibsdrengene, vil man se, at en saa lille Skole som denne bør kunne finde tilstrækkelig lokal Støtte paa selve Fjans til at kunne leve der. Jeg kan, som sagt, ikke tiltræde Forslaget, og det saa meget mindre, som jeg anser det for i høj Grad urigtigt at bevilge en Understøttelse som denne under den Form, at den opføres særskilt paa Finansloven. Der udtræves ikke saa lidt til, at man sætter en Institution ind som særlig Post paa Finansloven, hvorved Institutionen ogsaa opnaar at faa et ganske andet Krav paa at beholde Understøttelsen i Fremtiden. Snarere kunde jeg tænke mig, at Ministeriet bevilgede Skolen en lille Understøttelse, selvfølgelig ikke 1,000 Kr., naar Ministeriet havde Midler til sin Raadighed dertil. Jeg skal minde om, at jeg forrige Aar søgte et mindre Beløb paa 500 eller 1,000 Kr. bevilget til Søfarens Fremme til Raadighed under Indenrigsministeriet, netop til Anvendelse i Djemed som dette, men jeg kunde ikke gennemføre denne Bevilling. Havde jeg haft et saadant Beløb, havde jeg maasse kunnet give en lille Understøttelse til denne Skole, indtil den kom i Gang, men saaledes som det her er foreslaaet, bellæger jeg ikke at kunne gaa ind paa Forslaget.

Jeg skal nu gaa over til § 26. Det første Undringsforslag er her Nr. 201, hvor Udvalget foreslaar at nedsætte det Beløb, der hidtil har været bevilget til Proprietær Krarup, nemlig 2,800 Kr., med 800 Kr. Proprietær Krarup er kommen saa vidt, at han har udgivet første Bind af det Værk, for hvilket han oppebærer Understøttelse, nemlig en Beskrivelse af det danske Agerbrug

i Tidrummet fra 1830. Dette Bind omfatter den sydlige Del af Sjælland, og jeg er overbevist om, at de ærede Medlemmer her i Salen, der have gjort sig bekendte med det Bind, der er udkommet, og som i sin Tid er omdelt til ærede Medlemmer, ville give mig Ret i, at Proprietær Krarup har vist stor Dygtighed og megen Fliid. I dette Arbejde er der samlet en Mængde Oplysninger, som ville faa stor Betydning for Landbrugets Historie. Det gør mig derfor ondt, at man netop nu, da der foreligger Vidnesbyrd om, at Proprietær Krarup har præsteret, hvad man ventede, han vilde præstere, den Gang Bevillingen blev givet, nedsætter Beløbet. Smidder-tid, det er jo foreslaaet og vil vel ogsaa nok blive vedtaget, men jeg tør dog nok, naar man nedsætter den samlede Bevilling 2,800 Kr., der tidligere var delt i et Honorar paa 2,000 Kr. og Godtgørelse af Rejsseudgifter paa 800 Kr., til i alt 2,000 Kr., oplytte denne Nedsættelse saaledes, at de 2,000 Kr. ere til Ministerens fri Raadighed, saa at jeg efter Arbejdets Bestaaen i det enkelte Aar kan fastsætte, hvor meget der skal bruges til Rejsseudgifter og lade Resten tilflyde Proprietær Krarup som Honorar. — Under Nr. 202 foreslaar Udvalget at nægte Bevillingen til Esbjerg Kommune. Der er jo i Motiverne til Forslaget gjort vidtløftig Rede for Regeringens Stilling hertil, og jeg skal da for saa vidt kun gentage, hvad der allerede er sagt. Jeg finder, at Forholdene i Esbjerg ere af en saadan særlig Bestaaen, at det vel kunde forsvares at yde Esbjerg Kommune en Hjælp under de vanskelige Forhold, hvori den befinder sig, og jeg frygter ikke for, at dette skal kunne drage Konsekvenser efter sig i Fremtiden. Den ærede Ordfører henviser til, at det var Regeringen, der havde omsat Andragendet fra Sogne-raadet, som gif ud paa et længere Tid rentefrit Laan paa 350,000, til en Bevilling som Gave af et Beløb paa 150,000 Kr. Grunden dertil er denne, at man, hvis man vil gaa til et rentefrit Laan for længere Tid, i Birkeligheden giver Laantageren en Gave, der svarer til den Rente, man ikke kræver af ham. Vil man nu se paa Forholdet, er det dette, at de 150,000 Kr., som Regeringen foreslaar ydet til Kommunen, svarer i Birkeligheden til 4 pCt. af de 350,000 Kr. i 10 Aar eller 3½ pCt. af det samme Beløb i 12 Aar. Det vil altsaa sige, at vilde man gaa til at bevilge Kommunen et i 10 eller 12 Aar rentefrit Laan af 350,000 Kr., vilde det være at forære Kommunen 150,000 Kr., og derfor har jeg sagt: Lad os saa hellere give den de 150,000